

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. POZE-13980/2013-ERU

Praze dne 30. ledna 2014

Číslo jednací: 13980-6/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. POZE-13980/2013-ERU zahájeném dne 3. prosince 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, společností **REN Power CZ a.s., se sídlem Most, V. Řezáče 315, PSČ 434 67, IČ: 27328627**, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost **REN Power CZ a.s., se sídlem Most, V. Řezáče 315, PSČ 434 67, IČ: 27328627**, se tím, že v období od 26. července 2012 do 15. srpna 2012 podnikal bez platné licence na výrobu elektřiny, když ve své výrobně XXXXXXXXXX vyráběl a dodával elektrickou energii do distribuční soustavy, dopustil porušení ust. § 3 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a tím se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) téhož zákona.

II. Dle ust. § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů se účastníkovi řízení, společnosti **REN Power CZ a.s., se sídlem Most, V. Řezáče 315, PSČ 434 67, IČ: 27328627** za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) výše uvedeného zákona **ukládá pokuta ve výši 300 000 Kč** (slovy: tři sta tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 40200114.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti REN Power CZ a.s., se sídlem Most, V. Řezáče 315, PSČ 434 67, IČ: 27328627, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 402001141.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 3. prosince 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, kterým je držitel licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny společnost REN Power CZ a.s., se sídlem Most, V. Řezáče 315, PSČ 434 67, IČ: 27328627 (dále jen „účastník řízení“ nebo „REN Power CZ a.s.“) ve věci podezření z možného spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“).

Správní řízení bylo zahájeno na základě došlého podnětu od Státní energetické inspekce (dále jen „SEI“) v souvislosti s nastolením předběžné otázky vůči Úřadu ohledně podnikání bez licence. Vyřešení této otázky je dle SEI důležitou skutečností pro probíhající správní řízení ve věci porušení zákona č. 180/2005 Sb., zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve věci pozdějších předpisů ze strany společnosti REN Power CZ a.s.

II. Průběh správního řízení

Na základě došlého podnětu od SEI, který je součástí správního spisu a vedený pod č. j. [REDAKCE], vypravil Úřad dne 3. prosince 2013 oznámení o zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona. Uvedené oznámení účastník řízení převzal téhož dne.

V reakci na zahájené správní řízení zaslal účastník řízení dne 6. prosince 2013 vyjádření k zahájenému správnímu řízení, které došlo Úřadu dne 11. prosince 2013.

V tomto vyjádření účastník řízení uvedl:

1. Jsme si vědomi problému, který je způsoben tím, že z formálně právního hlediska nám vzniklo oprávnění provozovat fotovoltaickou výrobu ve [REDACTED] („[REDACTED]“) k datu 16. srpna 2012, zatímco náš právní předchůdce (společnost [REDACTED], v pozici předchozího provozovatele [REDACTED] – držitel licence), právně zanikl k datu 25. července 2012.
2. Domníváme se však, že jsme jako právní nástupce přechodícího držitele licence udělali vše, co bylo podle právních předpisů možné, aby datum vzniku našeho oprávnění k výrobě elektřiny ve [REDACTED] bezprostředně navazovalo na datum zániku právní existence a licence předchozího držitele licence. V tomto ohledu jsme podali žádost o udělení licence přesně podle metodického návodu Úřadu zveřejněného na jeho internetových stránkách, podle něhož mají žadatelé postupovat v případech přeměn společností.
3. V souladu s energetickým zákonem a metodickým návodem jsme žádost o udělení licence podali po schválení projektu přeměny, přičemž jako den zahájení výkonu licencované činnosti jsme v žádosti uvedli den zápisu fúze do obchodního rejstříku.
4. Úřad však naši žádost nerespektoval, když v rozhodnutí o udělení licence jako datum zahájení výkonu licencované činnosti (i datum vzniku oprávnění) namísto požadovaného „ke dni zápisu fúze do obchodního rejstříku“ uvedl „den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence“.
5. Pokud by Úřad rozhodl tak, jak jsme požadovali v žádosti, vznik našeho oprávnění by navazoval na zánik licence předchozího držitele licence. Stará licence by zanikla a nová současně vznikla k datu [REDACTED].
6. Současný zánik staré licence předchozího držitele a vznik naší licence by odpovídal i povaze právního institutu přeměny obchodní společnosti, která je případem tzv. univerzálního právního nástupnictví, kdy dochází k přechodu veškerých soukromých práv a povinností (a v některých případech i veřejných práv a povinností) z právního předchůdce na právního nástupce.
7. Naše společnost, v postavení nástupnické společnosti, nabyla všechna práva a povinnosti, které se týkají [REDACTED] (například [REDACTED] [REDACTED]). Ke dni [REDACTED] jsme tak splňovali všechny podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny.
8. Časovým posunem okamžiku rozhodnutí Úřadu ke konci zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí a rozhodnutí Úřadu o vzniku oprávnění k datu právní moci rozhodnutí o udělení licence došlo k tomu, že oprávnění k výrobě elektřiny formálně právně nevzniklo již k datu 25. července 2012 (datu zápisu fúze), kdy věcně byly podmínky pro udělení licence již splněny.
9. Úřad bychom proto rádi požádali o zvážení výše uvedených poznámek při posuzování naší správní odpovědnosti, stejně jako skutečnosti, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu protiprávní jednání v rovině správního práva je založeno pouze tehdy, když svou povahou naplňuje nejen formální skutkovou podstatu určitého protiprávního jednání, ale i materiální stránku takového jednání v podobě určité společenské škodlivosti či nebezpečnosti

ve vztahu k určitému zájmu chráněnému předpisem správního práva. Naše jednání v kontextu fúze s předchozím držitelem licence materiální stránku deliktu podle našeho názoru nesplňuje.

10. K otázce materiality deliktního jednání se Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007 – 135 vyjádřil takto: „Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků – srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že i u správních deliktů je nezbytné posuzovat materiální stránku deliktu“. Obdobně viz také usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73, publikované pod č. 1546/2008 Sb. NSS.
11. V tomto směru je třeba vzít v úvahu, že licence byla vydána pouze s třítydenním zpožděním po zániku licence předchozího držitele, podmínky pro udělení licence byly splněny již k datu zápisu přeměny do obchodního rejstříku a naše společnost svým jednáním neohrožovala žádné z ostatních účastníků trhu s elektřinou ani jiné osoby rizikem vzniku újmy na jejich právech.
12. S ohledem na výše uvedené se domníváme, že a) případ, jehož se zahájené správní řízení týká, splňuje parametry absence materiální stránky deliktu analyzované ve shora citované judikatuře Nejvyššího správního soudu (to znamená, že naše jednání nemělo atribut společenské nebezpečnosti), b) jsme v souladu s § 91d odst. 1 energetického zákona vynaložili veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby nám licence na výrobu elektřiny ve [REDAKCE] byla udělena k 25. červenci 2012 a navrhuje, aby k tomu Úřad v dalším průběhu správního řízení přihlédl.

Správní orgán zaslal dne 10. ledna 2014 účastníkovi řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ve kterém informoval účastníka řízení, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výše uvedeného oznámení. Účastník řízení zažádal v reakci na uvedené oznámení o možnost nahlédnout do předmětného správního spisu, což se uskutečnilo dne 21. ledna 2014. V rámci nahlédnutí do spisu se zplnomocněný zástupce účastníka řízení seznámil se spisem a bez vyjádření podepsal protokol o nahlédnutí do spisu vedený pod č. j. [REDAKCE].

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na vyjádření účastníka řízení k zahájenému správnímu řízení v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které má k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu věci

Účastníkem řízení je držitel licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny, společnost REN Power CZ a.s., se sídlem Most, V. Řezáče 315, PSČ 434 67, IČ: 27328627. Předmětná licence byla vydána Úřadem dne 14. srpna 2012 s vyznačením doložky nabytí právní moci dne 16. srpna 2012. Účastník řízení vznikl jako nástupnická společnost, na kterou přešlův důsledku fúze sloučením jmění zanikajících společností [REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE] V obchodním rejstříku je takto zapsáno ke dni 25. července 2012.

Účastník řízení provozoval v období od 26. července 2012 do dne 15. srpna 2012 výrobu [REDAKCE] bez platné licence na výrobu elektřiny, protože ve výše uvedeném období vyráběl a dodával elektrickou energii z výroby [REDAKCE] do distribuční soustavy [REDAKCE], a.s., a uplatnil za uvedené období u této společnosti zelený bonus ve výši [REDAKCE] Kč, přestože neměl platnou licenci na výrobu elektřiny, která nabyla právní moci až dne 16. srpna 2012.

IV. Právní hodnocení

Správní orgán při posuzování okolností daného případu a svých závěrech vycházel z podnětu a informací, které obdržel od SEI, která tyto získala v souvislosti s vedeným správním řízením s účastníkem řízení ve věci porušení ust. § 5 odst. 6 zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, ve znění účinném do 31. prosince 2012.

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona se právnícká nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence nebo bez oprávnění k podnikání uznaného Úřadem podle ust. § 7a energetického zákona nebo neoznámí Energetickému regulačnímu úřadu zánik oprávnění podle ust. § 7a odst. 3 téhož zákona.

Ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem.

Účastníkovi řízení byla udělena licence dne 14. srpna 2012 pod č. j. [REDAKCE] s uvedením dne vzniku oprávnění k licencované činnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence a s uvedením termínu zahájení výkonu licencované činnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci dne 16. srpna 2012. Účastník řízení však v období od 26. července 2012 do 15. srpna 2012 vyráběl ve své výrobně [REDAKCE] elektrickou energii a tuto dodával do distribuční soustavy společnosti [REDAKCE], u které také za toto období nárokoval zelený bonus ve výši [REDAKCE] Kč. Výše uvedenou skutečnost účastník řízení potvrzuje také ve svém vyjádření ze dne 6. prosince 2013, ve kterém v bodě 1. uvedl, že si je vědom problému, který je způsoben tím, že z formálně právního hlediska vzniklo oprávnění provozovat fotovoltaickou výrobu [REDAKCE] až k datu 16. srpna 2012.

Správní orgán je toho názoru, že účastník řízení byl oprávněn zahájit výkon licencované činnosti až dne 16. srpna 2012 (den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence), kdy vzniklo oprávnění k zahájení výkonu licencované činnosti. Účastník řízení však výše uvedené nerespektoval a vědomě ve své výrobně [REDAKCE] v období od 26. července 2012 do 15. srpna 2012 vyráběl elektrickou energii a tuto dodával do distribuční soustavy a zároveň za toto období nárokoval podporu formou zeleného bonusu ve výši [REDAKCE] Kč.

Správní orgán vzhledem k výše uvedeným závěrům uvádí, že není pochyb o tom, že účastník řízení naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona tím, že v období od 26. července 2012 do 15.

srpna 2012 podnikal (vyráběl a dodával elektrickou energii do distribuční soustavy) bez platné licence na výrobu elektřiny, která nabyla právní moci až dne 16. srpna 2012, kdy vzniklo účastníkovi řízení oprávnění k zahájení výkonu licencované činnosti.

Ve vztahu k otázce naplnění materiální stránky (společenské nebezpečnosti) předmětného správního deliktu je správní orgán toho názoru, že vzhledem k tomu, že účastník řízení ve výše uvedeném období v délce 21 dní neoprávněně vyráběl a dodával elektrickou energii do distribuční soustavy bez platné licence na výrobu elektřiny a v důsledku toho neoprávněně nárokoval a pobíral podporu formou zeleného bonusu ve výši [REDAKCE] Kč, tak není pochyb o naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu ze strany účastníka řízení.

Nad rámec výše uvedeného považuje správní orgán za nezbytné vypořádat také všechny body vyjádření účastníka řízení ze dne 6. prosince 2012, které zaslal v reakci na zahájené správní řízení.

1. Správní orgán k tomuto bodu vyjádření uvádí, že souhlasí s vyjádřením účastníka řízení, že „z formálně“ právního hlediska vzniklo oprávnění provozovat výrobu [REDAKCE] až ke dni 16. srpna 2012, kdy rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci.
2. Vzhledem k vyjádření účastníka řízení, že postupoval dle metodického návodu Úřadu zveřejněného na internetových stránkách Úřadu, uvádíme, že tento metodický návod neupravuje postup žadatelů při přeměně společností a právního nástupnictví. V bodu 9. metodického návodu, je uvedeno, že do žádosti o udělení licence musí žadatel uvést předpokládanou dobu podnikání, požadovanou dobu, na kterou má být licence udělena a navrhovaný termín zahájení licencované činnosti. Termín zahájení licencované činnosti nemůže předcházet dni nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence, ani dni vzniku oprávnění. V bodu 10. metodického návodu je dále uvedeno, že oprávnění k výkonu licencované činnosti vznikne nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Vznik oprávnění může být stanoven i na den pozdější, zejména z důvodů pozdější účinnosti smluv o převodu vlastnických práv k energetickému zařízení nebo v souvislosti s termínem zániku licence předcházejícího provozovatele téhož energetického zařízení. Vzhledem k výše uvedenému, uvádíme, že účastník řízení byl dle metodického návodu seznámen s tím, že oprávnění k zahájení výkonu licencované činnosti nemůže předcházet den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však od 26. července 2012 do 15. srpna 2012 vědomě neoprávněně vyráběl a dodával elektrickou energii do distribuční soustavy a nárokoval a pobíral podporu formou zeleného bonusu. Vzhledem k vyjádření účastníka řízení, že udělal vše podle právních předpisů, aby datum vzniku oprávnění zahájení výkonu licencované činnosti bezprostředně navazovalo na datum zániku právní existence a licence předchozího držitele licence, uvádí správní orgán, že účastník řízení v tomto případě mohl podat žádost o udělení nové licence dříve jak 17. července 2012

a vyjadřuje, že v důsledku právního nástupnictví a přechodu práv a povinností na nástupnickou společnost může docházet k tomu, že oprávnění zahájení výkonu licencované činnosti může vzniknout později než dnem zániku předchozího držitele licence a zánikem licence. V tomto případě měl účastník řízení tedy zahájit výkon licencované činnosti až dnem vzniku oprávnění tedy dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence.

3. V bodě 9. metodického návodu, je uvedeno, že žadatel uvede navrhovaný termín zahájení výkonu licencované činnosti. Termín zahájení výkonu licencované činnosti nemůže předcházet dni nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Vzhledem k uvedenému nemohl Úřad akceptovat návrh účastníka řízení, protože den vydání rozhodnutí o udělení licence a následné nabytí právní moci tohoto rozhodnutí nastal až po zápisu předmětné fúze do obchodního rejstříku.
4. Ve vztahu k tomuto bodu vyjádření se správní orgán vyjádřil výše a opětovně uvádí, že Úřad při rozhodování o žádosti o udělení licence nemohl akceptovat návrh účastníka řízení a do rozhodnutí o udělení licence uvést, že datum zahájení výkonu licencované činnosti a datum vzniku oprávnění výkonu licencované činnosti nastává ke dni zápisů fúze do obchodního rejstříku, protože tento předcházel vydání rozhodnutí a nabytí právní moci rozhodnutí.
5. Správní orgán nemohl rozhodovat tak jak, požadoval účastník řízení a to především z důvodu absence podkladů pro vydání rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení podal žádost o udělení licence dne 17. 7. 2012, přičemž dne 2. 8. 2012 doplnil seznam [REDAKCE], dne 10. 8. 2012 doplnil zprávu o revizi elektrického odběrného zařízení č. [REDAKCE], která byla provedena v období od 15. 7. 2012 do 17. 7. 2012. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno dne 14. 8. 2012 a účastník řízení se vzdal práva na podání rozkladu dne 16. 8. 2012, kdy rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci a vzniklo tak oprávnění k zahájení výkonu licencované činnosti.
6. Vzhledem k výše uvedenému tak nemohl zánik původní licence předchozího držitele a vznik nové licence udělené účastníkovi řízení navazovat ke dni zániku předchozí licence.
7. Uvedené nabytí všech práv a povinností ke dni 25. července 2012 (datum zápisu fúze do obchodního rejstříku) účastníkem řízení jako nástupnické společnosti není správní orgán schopen přesně posoudit, ale je toho názoru, že vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení jako žadatel o udělení licence nedoložil Úřadu spolu s žádostí všechny požadované podklady potřebné pro vydání rozhodnutí, nemůže se úspěšně dovolávat nesprávného postupu oprávněné úřední osoby, která rozhodovala o udělení licence.
8. Ve vztahu k tomuto bodu se správní orgán vyjádřil výše a uvádí, že časovým posunem okamžiku vydání rozhodnutí o udělení licence ke konci zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, nebylo způsobeno oprávněnou úřední osobou, ale absencí a nedoložením všech potřebných podkladů pro vydání rozhodnutí ze strany účastníka řízení jako žadatele.

9. Ve vztahu k naplnění materiální stránky (společenské nebezpečnosti) se správní orgán vyjádřil výše a znovu uvádí, že je toho názoru, že materiální stránka byla v tomto případě naplněna, protože účastník řízení v důsledku neoprávněného podnikání neoprávněně pobíral podporu ve výši [REDAKCE] Kč.
10. Otázka materiality deliktního jednání vypořádána výše, která byla dle správního orgánu naplněna, tím, že účastník řízení neoprávněným podnikáním neoprávněně nárokoval a pobíral podporu formou zeleného bonusu ve výši [REDAKCE] Kč.
11. V danou chvíli není schopen správní orgán posoudit splnění podmínek pro udělení licence ke dni 25. července 2012 (zápis fúze do obchodního rejstříku) a přechod všech práv a povinností na účastníka řízení jako nástupnickou společnost. V této fázi správní orgán není schopen také posoudit, zda účastník řízení svým jednáním ohrožoval ostatní účastníky trhu s elektřinou nebo jiné osoby rizikem vzniku újmy na jejich právech, ale je toho názoru, že účastník řízení v období od 26. července 2012 do 15. srpna 2012 vědomě neoprávněně podnikal v rozporu s energetickým zákonem a tím naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.
12. Ve vztahu závěrečného bodu vyjádření účastníka řízení uvádí správní orgán, že a) účastník řízení svým jednáním naplnil jak formální tak materiální stránku předmětného správního deliktu, b) nesouhlasí, s tím, že účastník řízení v souladu s ust. § 91d odst. 1 energetického zákona vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil a licence na výrobu elektřiny pro provozovnu [REDAKCE] byla udělena ke dni 25. července 2012. Dále správní orgán uvádí, že účastník řízení mohl před a při vedení správního řízení o udělení licence postupovat vhodněji a Úřadu doložit všechny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí o udělení licence současně s předloženou žádostí a dále správní orgán vyjadřuje, že účastník řízení v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence ke dni 16. srpna 2012, mohl zahájit výkon licencované činnosti až k tomuto dni, kdy vzniklo oprávnění k zahájení výkonu licencované činnosti.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán uzavírá, že účastník řízení svým vědomým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona a z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

V. Uložení pokuty

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Správní orgán má za to, že účastník řízení tím, že neposkytl Úřadu požadované podklady a informace ve dvou přiměřeně stanovených lhůtách ze strany Úřadu, tak nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Správní orgán přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným okolnostem a skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 17. srpna 2013 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl také při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Správní orgán upozorňuje na skutečnost, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitelů licencí, právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem. V případě účastníka řízení však není pochyb o tom, že se jedná o zaviněné a úmyslné jednání.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku závažnosti správního deliktu. Vzhledem k tomu, že účastník řízení nedoložil požadované podklady a informace, které Úřad vyžadoval z důvodu získání informací pro novelizaci vyhlášky č. 347/2012 Sb., kterou se stanoví technicko-ekonomické parametry obnovitelných zdrojů pro výrobu elektřiny a doba životnosti výroben elektřiny z podporovaných zdrojů, čímž výrazně

zhoršil Úřadu výkon jeho zákonem stanovených pravomocí. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako závažnou a při stanovení výše pokuty k ní přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení. Úřad opakovaně nad rámec svých povinností stanovil účastníkovi řízení lhůtu na doložení požadovaných podkladů a informací a ten svou zákonem stanovenou povinnost přes veškeré upozornění a poučení ze strany Úřadu ve stanovených lhůtách nedoložil, přestože na to měl dostatečný časový prostor. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako přitěžující okolnost. Účastník řízení požadované informace a podklady nedoložil do dnešního dne, což vnímá správní orgán jako přitěžující okolnost oproti případům, kdy jsou vyžadované informace a podklady ze strany povinných subjektů doloženy v průběhu vedeného správního řízení.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem správního deliktu spáchaného účastníkem řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení nedoložil požadované podklady a informace, přestože byl Úřadem opakovaně vyzýván a měl poskytnut ze strany Úřadu dostatečný časový prostor pro jejich doručení, vnímá správní orgán nespolupráci ze strany účastníka řízení jako účelovou s cílem zabránit Úřadu výkonu jeho zákonem stanovené pravomoci. Účelovost jednání účastníka řízení nicméně nemůže správní orgán jako takovou bezpochyby prokázat, proto k této skutečnosti nepřihlížel jako k přitěžující ani polehčující okolnosti při stanovení výše pokuty. Ve vztahu k otázce následků spáchání správního deliktu nelze zatím předjímat, jaké může mít skutečné dopady, avšak správní orgán je přesvědčen, že účastník řízení svým protiprávním jednáním narušil roli Úřadu jakožto cenového regulátora, proto bylo k této skutečnosti přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti při stanovení výše pokuty.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání správního deliktu. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní stav trvá od marného uplynutí první lhůty pro doručení požadovaných podkladů a informací, a to od dne 29. června 2013 a trvá do dnešního dne, protože požadované informace a podklady nebyly do dnešního dne Úřadu doloženy. Vzhledem k výše uvedené délce trvání protiprávního stavu bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty jako k přitěžující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé. Tímto lze také uvést, že účastník řízení porušil poprvé svou povinnost poskytovat informace a podklady, které si Úřad vyžaduje pro potřeby výkonu své působnosti, tak jak je mu svěřena energetickým zákonem. Pokuta v uložené výši tak má účastníka řízení odradit do budoucna od porušování právních předpisů a stimulovat k dodržování energetického zákona. Skutečnost, že se v případě účastníka řízení jedná o první správní delikt dle energetického

zákonu, je třeba vnímat jako výrazně polehčující okolnost, která byla zohledněna při stanovení výše pokuty.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. I As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle energetického zákona kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout, což také učinil.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoli povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Vzhledem ke skutečnosti, že je účastník řízení právnickou osobou, která je zapsána do obchodního rejstříku, vycházel správní orgán z účetní závěrky roku 2012, tak jak je uvedena ve sbírce listin v obchodním rejstříku. Z této evidence však správní orgán není schopen posoudit aktuální hospodářskou situaci a majetkové poměry účastníka řízení. Účastník řízení se v průběhu vedeného správního řízení žádným způsobem k vedenému řízení nevyjádřil ani nedoložil žádný doklad, ze kterého by správní orgán mohl výše uvedené spolehlivě posoudit. Z uvedeného důvodu správní orgán proto odhadem stanovil vyšší čerpané podpory z předmětné výroby elektrické energie. Předmětná provozovna má dle platné licence ze dne [redacted] celkový instalovaný elektrický výkon ve výši [redacted] kW. Výrobna byla uvedena do provozu [redacted], z čehož hrubým výpočtem dle příslušného cenového rozhodnutí Úřadu vychází čerpání roční podpory formou výkupních cen ve výši [redacted] Kč. V případě, že účastník řízení čerpá roční podporu formou zeleného bonusu, vychází odhadem roční čerpání podpory ve výši [redacted] Kč. Z uvedeného důvodu je správní orgán toho názoru, že výše uložené pokuty, která odpovídá rozhodovací praxi Úřadu ve shodných nebo obdobných případech, byla stanovena s ohledem na všechny polehčující a přitěžující okolnosti daného případu objektivně a uložená pokuta tak může plnit své základní funkce.

Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní

vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy účastníka řízení jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Účastník řízení pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Správní orgán při posuzování výše pokuty zohlednil všechny polehčující a přitěžující okolnosti, jak jsou uvedeny výše.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. tedy v dolním pásmu možné zákonné sazby dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 25 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Jiří Kreuzman, v.r.
oprávněná úřední osoba
sekce podporovaných zdrojů

